

כל המשפחה מחוברת סביב ההדרף של אבא

מסרים מהדרף היומי / גלין מס' 172 / פרשת כי תצא תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדרף'
דכי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זיע"א
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ג.

"רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו - חטאו ששה והן רובו של קהל או שחטאו שבעה אף על פי שאינו רובו של קהל, חייבין"

השבוע למדנו בגמרא על דיני פדיון הבתולות, שם עולה דעתו של רבי שמעון שחייב בקרבן תלוי בקיום רוב, בין אם מדובר ברוב שבטים או ברוב הקהל. מושג ה"רוב" מקבל משמעות מיוחדת כשמתבוננים בספורו של שבט דן.

בתורה, כשה' מנה את שבטי ישראל במדבר, נכתב בחומש במדבר: "לְבָנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם... שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אָלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת". (במדבר פרק א' פסוק לח' - לט') שבט דן היה השבט הגדול ביותר במספר הצאצאים. נתון זה מפתיע במיוחד לאור מה שכתוב בחומש בראשית, בזמן ירידת עם ישראל למצרים, שם מסופר על דן שהיה לו רק בן אחד: "וַיִּבְנֶי דָן חָשִׁים".

המפרשים מלמדים אותנו מהפער הזה שיעור עצום בכוחה של תפילה ואמונה. למרות שהיה לו רק בן יחיד, שהיה גם חירש, דן לא התייאש. הוא התפלל מעומק ליבו לריבוי צאצאים, ומכוח תפילה זו, זכה שבטו להיות הגדול ביותר בישראל. הסיפור מלמד שלא תמיד זוכים לראות בחיינו את פירות תפילותינו במלואם, אך גם אם התשובה מגיעה רק לדורות הבאים - כוח התפילה אינו חוזר ריקם.

איך זה קשור אלינו?

חייבים לדעת שאין דבר העומד בפני הרצון והתפילה, וגם אם לא רואים שהתפילה נענתה כעת, לזכור שהיא נשמרת ועוד נראה את התוצאות שלה.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

מסכת הוריות - דף ב:

"אלא היכי משכחת לה? כגון דידע שאסור וקא טעי במצווה לשמוע דברי חכמים"

השבוע למדנו בגמרא שאם בית דין טעו בהוראה והטעות נודעה לאחד מהם או לתלמיד היושב לפניהם, ועשה על פיהם, הוא יהיה חייב בקרבן חטאת מכיוון שהוא ידע את הדין הנכון. רבא מסביר שלמרות גודלם בתורה של אותם תלמידים, כמו שמעון בן עזאי ושמעון בן זומא, הם אינם נחשבים מזידים לגמרי. זאת, כיוון שיכול להיות שהם טעו בהבנת הדין של 'שמיעה לדברי חכמים' וסברו שיש לשמוע לדברי בית הדין גם אם הם טועים.

מקור הדין של שמיעה לדברי חכמים הוא מהפסוק בפרשת שופטים: "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל". רש"י ביאר באופן מיוחד את חשיבות הציות: "אפילו אומר לך על שמאל שהוא ימין ועל ימין שהוא שמאל", ועל אחת כמה וכמה אם אומרים לך את הדבר הנכון.

סיפורו של הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל ממחיש את חשיבות הדברים. אדם הגיע להתיעץ איתו בנושא קניית דירה, הציג בפניו כמה הצעות, והרב בחר עבורו את ההצעה המתאימה ביותר. אותו אדם לא הקשיב לעצת הרב, בטענה שהוא לא מבין בשווי נכסים, ורכש דירה אחרת. חצי שנה לאחר מכן, שב אותו אדם לרב בדמעות וסיפר בצער שהפסיד הון על הדירה שקנה, שהתגלתה כלא תקינה, וגם השכנים בה הפכו את חייו לסייט. הוא הבין באיחור שאלמלא היה מקשיב לדברי החכם, היה חוסך כסף רב.

איך זה קשור אלינו?

לפעמים אנו עלולים לחשוב שהשכל וההבנה שלנו עולים על עצתם של גדולי הדור, אך צריך לזכור שהאמונה בחכמי התורה היא שמעניקה לנו את הדרך הבטוחה והנכונה ביותר.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף עו:

"כי הא דמר יהודה ובאטי בר טובי יתבי קמיה דשבור מלכא אייתו לקמייהו אתרוגא..."

השבוע בגמרא למדנו, בדף האחרון של מסכת עבודה זרה, סיפור מרתק על שבור מלכא, עובד כוכבים שהיה מוקיר את ישראל ובקיא בתורתם. הסיפור התרחש בזמן שמר יהודה ובאטי בר טובי ישבו לפניו. שבור מלכא, הציע לאורחיו אתרוג. הוא חתך חתיכה לעצמו ואכל, ואז חתך חתיכה נוספת והגיש לבאטי בר טובי. כשהגיע תורו של מר יהודה, לקח המלך את הסכין, נעץ אותה עשר פעמים בקרקע כדי להכשירה, ורק אז חתך חתיכה מן האתרוג והביא לו. באטי בר טובי, שאל את המלך: "האם אני לא יהודי? מדוע לא הכשרת את הסכין גם עבורי?". שבור מלכא השיב לו: "אותך לא הכרת כאחד שמקפיד על שמירת הפה ממאכלות אסורות, לכן לא נקטתי את אמצעי הזהירות".

פעם אחת, בעת שהלך החפץ חיים למכור את ספריו באחת מעיירות רוסיה, נכנס לבית תמחוי לארוחת בוקר. לפתע, נכנס למקום גברתן רוסי, חייל לשעבר בצבאו של הצאר ניקולאי, וצעק בתוקפנות: "תביאו לי את האוכל שלי!". הוא החל לאכול במרץ, ללא ברכה וללא כל כבוד. החפץ חיים, שהתנהגות זו הפריעה לו, ביקש לגשת ולהעיר לו למרות שהסובבים ניסו למנוע זאת ממנו.

הוא ניגש אליו, שם יד על כתפו ואמר לו בחום: "שמעתי עליך שכבר מגיל צעיר גדלת עם גויים, ובכל זאת הקפדת במסירות על יהדותך ועל אכילת אוכל כשר. יאה חלקי בחלקך לעולם הבא". החייל, שלא היה רגיל לדברי שבח כאלה, התחיל לבכות מהתרגשות והחפץ חיים הסביר לו שההקפדה שלו על מצווה זו, למרות כל הקשיים, העמידה אותו במקום רוחני גבוה. הוא קרא לו להוסיף עוד מצוות, והבטיח לו שיתרומם עוד ועוד.

איך זה קשור אלינו?

אנו צריכים לזכור שהקפדה על המאכלים שנכנסים לפינוז זה דבר חשוב מאוד שאפילו החפץ חיים ביקש להיות בחלקו של אותו חייל.

